

Herculeana iubire

GeluOttawa

Prea reci apele Cernei,
Dar ce minunat că mi-ai rămas caldă.
Prea înalte ale Mehedinților creste,
Dar ce fericire să te văd
Deja în lungul cheilor
Și în încheștarea tăcerii.

Mi-ai cerut să las apa să șteargă
Ce,peste timp,dăltuisem în pietre.
Eu,însă scrise sau nu,le culeg
Și le azvârl către stele.

De unde să îmi cadă pe creștet
Când în Peștera Hoților
Visând cum asemenea sunt
Unui Hercule dintre mulți
Topit și turnat dintr-o țeavă de tun.

Nu mă înstrăina bucurie,
Când încă drumu-i fără sfârșit
Minunăție ce mi-ai rămâne caldă
În vers și sunet de flută.
În culorile toamnei văzută
În prea recile ape-ale Cernei.

Gelu Radulescu,Ottawa.